

som ikke er rimelig. Jo mere vi snakker tilbud, jo bredere vi snakker om det, er det fint. Det er også fint, at man giver et ekstra puf til de folk, der har været syge. Det kan de have brug for, det er vældig fint, men det skal være et frit valg, et tilbud. Det skal være den ledige selv, som vurderer, hvad det er, som bedst bringer vedkommende i gang, når man nu har været i den her uheldige situation.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg tror, arbejdsministeren må erkende, at uanset hvor lange og hvor gode og hvor rigtige forklaringer der bliver givet her fra talerstolen, skal vi gentagne gange høre fra fru Jette Gottlieb, at det med at få et tilbud om aktivering betragter man i Enhedslisten som en straf.

Der er faktisk rigtig mange mennesker, der betragter det som en positiv fordel, og jeg vil også sige til arbejdsministeren, at hvis vi ikke var gået ind for den aktivering, var vores arbejdsmarkedspolitik ikke lykkedes i den grad, som den er. Det synes jeg er ærgerligt for ministeren, at fru Jette Gottlieb ikke har forståelse for.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Ja, det er lige før, jeg også synes, det er ærgerligt, men nu må jeg så prøve at gentage, for det er åbenbart nødvendigt: Der er ingen, jeg understreger, ingen indvendinger mod øgede tilbud. Der er ingen indvendinger mod en bredere vifte af tilbud, det være sig uddannelse, aktiveringstilbud, jobtræning, puljefob, hvad som helst. Der er ingen indvendinger.

Det, min indvending går ud på, er, at man pålægger disse bestemte mennesker nogle andre pligter. Man pålægger dem nogle andre ting, som de skal foretage sig, end man pålægger mennesker i det øvrige arbejdsmarkedssystem.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er lidt sært at høre, at Enhedslisten nu går ind for både rettigheder og pligter. Jeg tror egentlig ikke, der er en eneste gang, hvor arbejdsmarkedsløvgivningen har været til behandling her i Folketinget, som er endt med, at Enhedslisten har stemt for.

Ikke desto mindre har vi en arbejdsmarkedspolitik, som uden sidestykke er den bedste i Europa. Faktisk alle europæiske lande valfarter

til Danmark. I går havde jeg besøg af den belgiske arbejdsminister, fordi hun gerne ville høre noget om, hvordan det kan lade sig gøre, at vi nu både kan få folk opkvalificeret, få dem i beskæftigelse og ikke have nogen løninflation.

Det er, som om visse partier, herunder Enhedslisten, glemmer, at resultatsiden også står i et vist forhold til redskabssiden. Redskabssiden er altså rettigheder og pligter, det er muligheden for at afveje, hvad arbejdsmarkedet har behov for, hvad de ledige har mulighed for, og hvordan forudsætningen er for at få de ender til at nå sammen.

Det er jo lige præcis det, der er lykkedes, og det er kun lykkedes, fordi vi hele tiden har skruet lidt på nogle knapper både i forhold til systemet som sådan og i forhold til de ledige. Selvfølgelig kan man holde krudtet tørt i lang tid, men det må nu engang være svært at holde krudtet tørt ret meget længere, når man faktisk kan se, at det er en arbejdsmarkedspolitik, der virker, og at den virker bedre, end nogen af os havde forestillet sig for bare få år siden.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Der er i og for sig ikke noget underligt i, at Enhedslisten i al den tid, vi har siddet i Folketinget, har stemt imod langt de fleste arbejdsmarkedspolitiske forslag. Det hænger jo sammen med, at i al den tid, Enhedslisten har siddet i Folketinget, er det, der er foregået, nedskæringer, stramninger og forlængelse af antallet af uger til optjening, alt sammen ændringer, som har været en nedskæring af den arbejdsmarkedsreform, som arbejdsministeren selv fremlagde.

Hvis man læser fremsættelsestalen for den arbejdsmarkedsreform, som trådte i kraft den 1. januar 1994, kan man stort set ikke genkende et eneste af elementerne fra samtlige de meget positive ting, der lå i den fremsættelsestale, for de er blevet strammet og skåret væk i mellemtiden.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg må sige til fru Jette Gottlieb, at min pointe var, at det virker. Det virker faktisk. Folk kommer i beskæftigelse, og folk kommer i uddannelse. Mere end nogen sinde før i Danmarkshistorien er der folk, der er i uddannelse og i beskæftigelse, så uanset hvad man nu kan kalde det for af stramninger og nedskæringer, og uh, hvor er det elendigt, virker det faktisk sådan, at